

10 martie – 16 martie

Creștinul și datoriile financiare

Textul de memorat: „*Dați tuturor ce sunteți datori să dați: cui datorați birul, dați-i birul; cui datorați vama, dați-i vama; cui datorați frica, dați-i frica; cui datorați cinstea, dați-i cinstea. Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții: căci cine iubește pe alții a împlinit Legea.*” (Romani 13:7,8)

Poate că reușești câteodată să găsești un om dispus să-ți împrumute bani. Și poate că te împrumută ca să te ajute să ieși din strâmtoare. Însă, în general, cei care dau cu împrumut urmăresc binele propriu - vei da înapoi o sumă mai mare.

Ar trebui să facem tot ce ne stă în putință pentru a evita datoriile. Sigur că, în anumite cazuri, ca de exemplu atunci când achiziționăm o casă sau o mașină, când construim o biserică sau când dorim să obținem o educație, este necesar să împrumutăm bani. Dar chiar și atunci trebuie să fim cât mai înțelepți posibil și să urmărim să ieșim din datorii cât mai curând cu putință.

Avem nevoie de prudență. Cheltuirea banilor pe care nu-i avem este un mod al lui Satana de a ne produce încurcături și a ne abate atenția de la cele veșnice. „Atâta vreme cât aceste trăsături [lăcomia și dragostea pentru comorile pământeste] domnesc, mântuirea și harul vor sta deoparte.” - Ellen G. White, *Scrieri timpurii*, ed. 2015, p. 293

Avem nevoie de deprinderi și abilități pentru a rămâne disciplinați și a face tot posibilul să evităm datoriile. Săptămâna aceasta vom analiza ce spune Biblia cu privire la datorii.

Duminică, 11 martie – Împrumuturile și cheltuielile

Pe când fiii prorocilor și Elisei tăiau lemne pe marginea râului Iordan, unuia dintre tinerii lucrători i-a căzut fierul de la secure în apă. „El a strigat: «Ah, domnul meu, era împrumutat!»” (2 împărați 6:5). „A împrumuta” înseamnă a folosi cu permisiune un obiect care aparține altcuiva. Aceasta implică un risc și o responsabilitate. Împrumutarea banilor nu diferă de împrumutarea unei securi decât prin faptul că, dacă nu chibzuiești bine, consecințele pot fi mai grave.

De obicei, împrumutăm bani ca să-i cheltuim. Pornim de la premisa că vom putea să-i returnăm și că nu ne așteptăm surprize financiare în viitor. Or, cum nu cunoaștem viitorul (Eclesiastul 8:7), împrumutul implică întotdeauna un risc.

1. Ce ne spun textele următoare despre datorii? Psalmii 37:21; Eclesiastul 5:5; Deuteronomul 28:44,45

Poate că împrumutăm bani cu intenția de a-i folosi înțelept. Dacă ajungem totuși să trăim dintr-un împrumut în altul, sunt probleme serioase. Este adevărat că împrumuturile ne pot ajuta să obținem niște lucruri pe care altfel nu ni le putem permite. Dar împrumutarea repetată este spiritul societății consumiste, care îi afectează pe bogați și pe săraci deopotrivă. Când întâlnim această ispită, să căutăm mijlocul de ieșire din ea pregătit de Dumnezeu (1 Corinteni 10:13), fiindcă împrumuturile pot fi un blestem (Deuteronomul 28:43-45).

Nu te obișnuie să împrumuți bani! Iar dacă ți-ai format deja acest obicei, debarasează-te de el cât mai curând posibil! Trebuie să învățăm să cheltuim cu înțelepciune și să gestionăm bine banii lui Dumnezeu, ca să nu ajungem stăpâniți de banii lumii acesteia!

În unele cazuri este necesar să facem împrumuturi. Dar, când facem un împrumut, trebuie să fim prudenți și să îl facem cu intenția de a-l înapoia cât mai repede cu putință.

La ce pericole spirituale se expune omul prins în datorii?

Luni, 12 martie – Satisfacția imediată

„Atunci, Iacov a dat lui Esau pâine și ciorbă de linte. El a mâncat și a băut; apoi s-a sculat și a plecat. Astfel și-a nesocotit Esau dreptul de întâi născut” (Geneza 25:34). Esau a permis ca o dorință de moment să-i întunece rațiunea și și-a dat la schimb dreptul de întâi născut. Mai târziu, când a vrut să recupereze binecuvântarea, „măcar că o cerea cu lacrimi” (Evrei 12:17), n-a mai obținut-o.

La polul opus, este exemplul lui Isus. După patruzeci de zile de post, slăbit de foame, când a fost ispitit de Satana de trei ori (Matei 4:3-10), El a recunoscut ispita și nu a cedat poftei. Pe tot parcursul vieții Sale, a respins plăcerile păcătoase și pofta, demonstrându-ne că și noi putem avea putere asupra păcatului. El nu și-a dat la schimb și nici nu și-a pierdut dreptul de moștenire și ne invită să fim împreună-moștenitori cu El (Romani 8:17; Tit 3:7). Dacă urmăm exemplul dat de El în fața ispitei (1 Corinteni 10:13), ne vom păstra dreptul de moștenitori.

Tot ce are mai bun lumea aceasta este pentru aici și acum, ea nu ne poate oferi viața de dincolo. A trăi pentru sine este opusul lui a trăi pentru Dumnezeu.

2. Care sunt pericolele posibile ale satisfacției imediate, chiar și pentru credincioși? 2 Samuel 11:2-4; Geneza 3:6; Filipeni 3:19; 1 Ioan 2:16; Romani 8:8

Dorința de satisfacție imediată este caracteristica omului nestăpânit. Ea ne împiedică să ne atingem țintele pe termen lung și ridiculizează și compromite responsabilitatea personală. Amânarea satisfacerii unei dorințe ne ajută să gestionăm situațiile și presiunile, ispitele cu care ne întâmpină lumea. Însă ideea aceasta este neobișnuită într-o lume clădită pe recompensa imediată, pe soluții de moment și pe strategii de îmbogățire rapidă. Odată experimentată satisfacția instantanee, suntem mai predispuși să alegem răsplata pe termen scurt iar și iar. Administratorii darurilor lui Dumnezeu nu trebuie să cadă în această capcană.

Marti, 13 martie – Limitarea la mijloacele personale

„Comori de preț și untdelemn sunt în locuința celui înțelept, dar omul fără minte le risipește” (Proverbele 21:20). Aici sunt puse în contrast administrarea responsabilă a bunurilor cu o administrare imprudentă. Oamenii nechibzuți nu-și fac planuri pentru a se încadra în mijloacele pe care le au. Ei cheltuiesc cu nesăbuintă banii pe care îi au, chiar și pe cei împrumutați, privind planificarea sau economisirea ca pe o corvoadă. Totuși, chiar și atunci când facem un împrumut, de exemplu, pentru o casă, trebuie să fim extrem de atenți și să fim conștienți că este necesar să trăim în limitele mijloacelor noastre.

Oamenii înstăriți au limite mai largi, dar ei se îngrijorează permanent de bogățiile lor și de păstrarea lor. Cei care au foarte puțin și trăiesc de la un salariu la altul se gândesc la supraviețuire, nu la bogății. Biblia ne oferă sfaturi legate de încadrarea în buget, fie el mare sau mic. Pavel ne recomandă o viață simplă: „Dacă avem dar cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns” (1 Timotei 6:8). Lui îi era suficient să-L aibă pe Hristos (Filipeni 1:21).

3. Ce principiu trebuie reținut mai presus de orice altceva? Matei 6:33

Ar trebui să ne privim mijloacele nu ca pe niște venituri, ci ca pe niște resurse pe care avem responsabilitatea de a le gestiona. Pentru aceasta, avem nevoie de metoda numită „planificarea bugetului”, o deprindere care se învață și necesită multă atenție. Ca să chibzuim bine banii avem nevoie de disciplină și de efort (Proverbele 14:15). Dar, dacă ne angajăm să respectăm planul de administrare a finanțelor, vom evita multe greșeli.

Dacă ai probleme cu gestionarea banilor, fă-ți un plan simplu de buget! Calculează suma totală cheltuită pe câteva luni și apoi suma medie cheltuită pe o lună. Secretul este să te încadrezi, cu orice preț, în mijloacele tale și să stai, pe cât posibil, departe de datorii.

În Luca 14:27-30 este o parabolă despre costul uceniciei. Ce lecție despre administrarea creștină desprindem din ea?

Miercuri, 14 martie – Evitarea datoriilor

4. Ce spune Deuteronomul 28:12 despre împrumuturi?

Este un sfat de bun-simț să eviți intrarea în datorii. Scriptura ne spune să nu garantăm pentru un împrumut făcut de altcineva (Proverbele 17:18; 22:26). Datoria ne afectează viitorul și ne obligă să ne supunem condițiilor ei de pe poziția lipsei financiare. Este un elixir alunecos greu de refuzat și greu de gestionat. Poate că nu este un lucru imoral, dar nu ne fortifică viața spirituală.

„Trebuie să se facă economii cu strictețe, altminteri vor fi necesare împrumuturile. Mențineți-vă în limitele disponibile! Fugiți de datorii ca de lepră!” - Ellen G. White, *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, ed. 2007, p. 207

Datoria poate însemna sclavie financiară, datornicul devenind „robul celui ce dă cu împrumut” (Proverbele 22:7). Ea este strâns legată de sistemul economic în care trăim și ne gândim că este normal să trăim așa. Dacă țări întregi trăiesc din datorii, de ce să nu trăiască și indivizii la fel? Atitudinea aceasta este greșită.

„Faceți un legământ solemn cu Dumnezeu ca, prin binecuvântarea Sa, să vă plătiți toate datoriile și apoi să nu mai datorați nimănui nimic, chiar dacă veți mânca numai terci și pâine. Este atât de simplu ca, atunci când pregătiți masa, să aruncați din buzunar douăzeci și cinci de cenți pentru lucruri în plus! Voi să aveți grijă de cenți, căci dolarii vor avea singuri grijă de ei. Mărunțișul de aici și de dincolo cheltuit pe lucruri nefolositoare se adună și devine dolari. Tăgăduiți-vă pe voi înșivă măcar atunci când sunteți împresurați de datorii. [...] Nu ezitați, nu vă descurajați și nu cedați! Renunțați la poftă, renunțați să vă satisfaceți mofturile, economisiți banii și plătiți-vă datoria! Scăpați de ea cât mai curând posibil! Când vă veți elibera și nu veți mai datora nimănui nimic, veți obține o mare biruință.” - Ellen G. White, *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, ed. 2007, p. 196

Datoria este o temelie nesigură. Ea este dăunătoare pentru experiența spirituală și ne afectează capacitatea de a susține financiar lucrarea Domnului. Din cauza ei, nu-i mai putem ajuta pe alții și pierdem binecuvântările Sale.

Ce decizii poți lua chiar acum pentru a evita intrarea inutilă în datorii? La ce ar trebui să renunți?

Joi, 15 martie – Economisirea și investirea

Furnicile își fac provizii pentru iarnă (Proverbele 6:6-8). Este înțelept să le luăm drept model și să ne facem obiceiul de a face economii. Gestionarea banilor necesită înțelepciune, planificare și disciplină. Dacă ne avem în vedere doar pe noi când facem economii, nu administrăm bunurile lui Dumnezeu, ci ni le însușim.

„Banii cheltuiți inutil constituie o dublă pierdere. Nu doar ei sunt pierduți, ci și potențialul lor de câștig. Dacă i-am pune deoparte, s-ar înmulți pe pământ prin economii, iar în cer prin daruri. [...] Economisirea este o disciplină care ne dă putere asupra banului. În loc să ne lăsăm conduși de bani oriunde ne îndeamnă pofta, îi controlăm noi pe ei.” - Randy C. Alcorn, *Money, Possessions and Eternity*, p. 328

5. Ce sfaturi practice legate de administrarea bunurilor noastre ne dă înțeleptul Solomon? Proverbele 13:11; Proverbele 13:18; Proverbele 21:5

Administratorii bunurilor lui Dumnezeu economisesc pentru nevoile familiei și își „adună o comoară în cer”. Aceasta nu depinde de cât avem, ci de un plan biblic de gestionare a bunurilor pe care le avem. Pentru a reduce pierderile, distribuie riscul (Eclesiastul 11:1,2). Așezarea reducerii pierderilor înaintea împlinirii dorințelor (Proverbele 24:27) și solicitarea sfatului unor persoane competente (Proverbele 15:22) sunt alte două strategii de succes în acest plan. Pe măsură ce nevoile sunt împlinite și bogățiile se înmulțesc, nu uita „de Domnul, Dumnezeul tău, căci El îți va da putere să le câștigi” (Deuteronomul 8:18)!

Cel mai sigur plan de investiții este investirea în „împărăția cerurilor” (Matei 13:44). Acolo nu există recesiune, riscuri, hoți sau inflație. Aceasta înseamnă că, deși trebuie să ne îngrijim de viața noastră pe pământ, achitându-

ne facturile, de exemplu, trebuie să avem mereu în vedere viața noastră viitoare.

Cum sa avem mereu în vedere viața viitoare, fiind, în același timp niște administratori responsabili aici? 2 Corinteni 4:18;

Vineri, 16 martie – Un gând de încheiere

Toate capacitățile, talentele și darurile noastre vin de la Dumnezeu, fie că sunt genetice, fie că le-am dobândit sub influența mediului și a școlii. Important este ce facem cu ele. Dumnezeu dorește ca administratorii Lui să-și dezvolte darurile prin educație și prin punerea în practică (Eclesiastul 10:10).

Bețaleel era plin „cu Duhul lui Dumnezeu, duh de înțelepciune, pricepere și știință, pentru tot felul de lucrări” (Exodul 35:31). El și Oholiab aveau darul să îi învețe și pe alții meșteșugul lor.

Noi putem învăța să fim administratori mai buni ai lui Dumnezeu și mai ales să scăpăm de datorii în lumea aceasta materialistă. Ar trebui să ne perfecționăm continuu citind, participând la prezentări, cursuri (pe cât posibil) și punând în practică ce am învățat. Când ne dezvoltăm talentele, îi putem oferi lui Dumnezeu tot ce avem mai bun.

Administrarea banilor, ieșirea din datorii, cultivarea disciplinei și experiența practică ne dezvoltă capacitățile cu care ne-a binecuvântat Dumnezeu. Pentru a avea succes și a fi competenți într-un domeniu, avem nevoie de exercițiu.

„Când învățăturile Bibliei sunt aduse în viața zilnică, ele au o influență profundă asupra caracterului. Timotei a învățat aceste lucruri și le-a pus în practică.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 151

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Marcu 8-14

1. Către ce destinație se îndreptau Domnul Isus și ucenicii, după ce a fost vindecat orbul din Betsaida?
2. În ce împrejurare a intenționat Isus ca nimeni să nu știe că trece pe acolo?
3. Cui i-a spus Isus că el „nu este departe de Împărăția lui Dumnezeu”?
4. Ce i-au făcut unii lui Isus după ce a fost osândit la moarte de Sinedriu?

Istoria mântuirii, capitolul 3

5. Ce efect a avut asupra lui Satana auzirea cântecelor intonate de Adam și Eva, împreună cu îngerii?